Р Е Ш Е Н И Е
№ 2832

гр. София, 28.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 04.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **174** по описа за **2014** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията, чрез процесуалния представител юрк. М., срещу решение от 19.11.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 99 състав по нахд № 7229/2013 г. С решението е отменено наказателно постановление № 0116/19.02.2013 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 500 лв., на основание чл. 335 във вр. 260, ал. 2 от ЗЕС.

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Възразява се срещу приетото от районния съд, че при издаване на НП са допуснати нарушения на процесуалните правила, како и срещу изводът на съда за маловажност на нарушението, извършено от [фирма]. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди НП.

Ответната страна - [фирма], чрез процесуалния представител адв. Ц., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да потвърди обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.
Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.
След обсъждане на събраните доказателства, СРС е приел за установено, че Д. Н. бил абонат на [фирма], ползващ телефонен номер, който се отказал от получаване на фактури и сметки за ползваните от него услуги, считано от 10.02.2010 г. Впоследствие на 13.02.2012 г. Н. подал заявление за възстановяване на хартиената услуга за ползвания от него номер. За периода от 13.02.2012 г. до 11.07.2012 г. от [фирма] не му били предоставени детайлизирани сметки, заедно с фактура на хартиен носител.
Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства СРС е достигнал до обоснован извод, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл. 260, ал. 2 ЗЕС, съгласно който предприятията, предлагащи обществени телефонни услуги, предоставят безвъзмездно на абонатите детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и предоставят безвъзмездно достъп до информация в електронен вид относно месечните сметки за ползваните услуги. Детайлизираната сметка се предоставя в едномесечен срок, считано от датата на нейното издаване. В случая е установено по категоричен начин, че [фирма] не е предоставяло детайлизирани сметки, заедно с фактура на хартиен носител на абоната си, който изрично е подал заявление за това.
Неправилно е приел районният съд, че при издаването на НП са допуснати нарушения на процесуалните правила, които представляват основание за отмяната му. Необсъждането в НП на възражението срещу АУАН не означава, че административнонаказващият орган (АНО) не е изпълнил задължението са по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Следва да се посочи, че посочената норма предвижда вменява определени задължения на АНО, чието изпълнение се дължи преди произнасянето по преписката, като не е налице изискване изпълнението им да бъде отразено в НП. Липсата на мотиви за размера на наложената санкция не представлява нарушение на процесуалните правила, което да води до отмяна на НП. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 1 от ЗАНН наказателното постановление трябва да съдържа вида и размера на наказанието. Законът обаче не предвижда задължение за излагане на мотиви относно размера на наложеното наказание.
Настоящата инстанция не споделя изводът на първостепенния съд за маловажност на извършеното нарушение. На първо място, СРС не е изложил мотиви в подкрепа на формирания извод за маловажност на нарушението. На второ място, изводът е неправилен с оглед установената фактическа обстановка и видът на нарушението. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието обществеоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В обжалваното решение не се съдържат мотиви относно тези обстоятелства и не е установена от съда липса или незначителност на вредоносен

резултат за абоната. Напротив, непредоставянето в продължение на пет месеца на детайлизирана сметка и данъчна фактура, предполага наличието на вредни последици за получателя на услугата. Независимо от това, следва да се посочи, че констатираното нарушение е формално и липсата на определен вредоносен резултат не обосновава извод за неговата маловажност. Установеното нарушение не е маловажно и тъй като то е типично за вида си, и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Ето защо в случая не са били налице основания за приложение на чл. 28 ЗАНН.

На основание гореизложеното, обжалваното решение на СРС е незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон, поради което подлежи на отмяна. Вместо него, с настоящото решение следва да бъде потвърдено наказателно постановление № 0116/19.02.2013 г., издадено от председателя на КРС.

Воден от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 19.11.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 99 състав по нахд № 7229/2013 г..

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 0116/19.02.2013 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.